

CARTA AL DIRECTOR

L'absentisme del professorat o com sumar pomes i gallines

De vegades em pregunte si determinades accions responen a mala fe o simplement a ignorància, i la resposta quasi sempre segueix sent el dubte; però en el cas de la informació que es va publicar al diari *Mediterráneo* dimarts 21 de febrer, en l'article sota el títol «[El 27% de profesores estuvo de baja con un coste de 63 millones](#)», vull pensar que no m'equivoque si afirmo que només actua de mala fe la Conselleria d'Educació en subministrar les dades —tal com es demostra en aquest article de Toni Soria publicat al *Levante*: «[El absentismo como arma de descrédito](#)»—. Pel que fa als o a les periodistes que transmeten la informació, preferisc creure que quan a escola o a l'institut tocava explicar-los el tema dels percentatges, el professorat havia agafat la baixa, de manera que la seua acció respon al ressentiment, però sobretot a la ignorància, perquè no és possible que esperen ni per un moment que algú no veurà els errors en els seus jocs matemàtics.

L'article en qüestió comença amb la frase: «Una media del 27,6% de maestros y profesores». Si es tracta de 15.723 baixes en un col·lectiu de 57.000 docents, efectivament, arrodonint, el percentatge de baixes és el 27,6%; però on està la mitjana? El que s'ha calculat és el percentatge total, anual, de baixes, i no cap mitjana.

A continuació s'hi explica que aquest percentatge suposa que uns 3.000 docents al mes van agafar la baixa, quan 15.723 baixes entre 12 mesos —i açò sí que és la mitjana— són 1.310,25 baixes al mes, o siga, ni la meitat de 3.000. I si aquesta divisió pot resultar complicada sense calculadora, l'operació inversa, 3.000 baixes al mes per 12 mesos, la podem fer de cap, que difícilment ens eixirà un resultat diferent de 36.000 baixes anuals. Bé, això de «unos 3.000 docentes al mes» és una aproximació, però una aproximació molt allunyada de la realitat. Amb aquesta classe d'aproximacions no sé si arribarem a trobar-nos mai.

Per a rematar l'assumpte, al penúltim paràgraf es fa referència a demostracions mitjançant xifres, i, no obstant això, les dades no es donen, perquè si es tracta de comparar l'absentisme del professorat amb el de la resta de l'Administració valenciana, caldrien les xifres d'aquests altres treballadors i treballadores. Ara bé, al final —per fi!—, es fa una comparació, amb el percentatge de baixes que a les taules de mútues i companyies asseguradores es considera ja un límit excessiu, el 4%. És ben evident per a qualsevol que pense una miqueta que aquest deu ser un percentatge de baixes mensual, i que s'està comparant amb un percentatge de baixes, del professorat, anual; això és més o menys com sumar pomes i gallines: el resultat no se sap què és. S'ha de tindre molta barra o molt poc de coneixement per a afirmar que 27 pomes són com 4 gallines multiplicades per 7, o que 27 gallines són com 4 pomes multiplicades per 7, quan està clar que el 2,3% — $27,6/12$, i açò també és la mitjana— no és com el 4% multiplicat per 7.

Amb articles amb tant de rigor matemàtic la informació és poc més que la ruleta russa: un joc d'atzar molt perillós.

Cordialment,

Jordi Arenós Falcó

Borriana, 22 de febrer del 2012